

med at høre Ansbaaret for, at Statskassen skulde — hvad den efter min Overbeviisning kunde komme til — tabe nogle Hundrede Tusinde Rigsdaler.

Sponneck: Jeg glemte for at bemærke, at jeg vilde finde det særdeles utilraadeligt, hvis et eventuelt Udvalg skulde ville optage det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Abler) fremsatte, nemlig at man skulde tilføje nogenformhelt Betingelse om et Efterkrav, et Eftersmæk, eller hvad man nu vilde kalde det, som vedkommende Kjøber skulde underkaste sig for det Tilfælde, at Skovtvangen i sin Tid skulde blive hævet. Jeg troer, at det er naturligt ogsaa i denne Henseende, at det Offentlige gererer sig som en privat Mand, der i Diebliffet har Skove at sælge — det er ingenlunde Staten alene, der har Skove at sælge —, at man nemlig sælger i Genhold til den bestaaende Lovgivning og i Genhold til de bestaaende Forhold. Det er naturligvis et Moment, som den vedkommende Liebhaber ved Auctionen ogsaa vil tage i Betragtning, at den Agitation, der har reist sig for at see Skovtvangen hævet, maaskee kan føre til et Resultat, som vil sætte ham istand til at udbringe et større Udbytte af sin Skov i Tiden, en Betragtning, der iøvrigt vil være forskjellig med Hensyn til Bestaaffenheden af de forskjellige Skove, der opraabes; men et andet Moment troer jeg ikke, der kan indbringes ved Auctionen, og jeg vilde finde det overordentlig upraktisk, om man vilde tilføje en saadan udtryffeligg Clausul.

Abler: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Abler: Jeg vil blot tillade mig at høre, at netop naar man tager Hensyn til de forskjellige Anskuelser, der have gjort sig gjældende i Rigsdagen ved Ophævelsen af det Slags Tvangslove, hvor man har troet undertiden at burde forlange Videt og undertiden overordentlig Meget, hvad vi havde Exempel paa ved en

Lov iffor, hvor der var stor Dissents, saa troer jeg, at enhver Kjøber meget hellere vil vide bestemt, hvad han skal betale, end seile paa den vildene Sø. Naar han f. Ex. veed, at han skal betale saa og saa Meget pr. Tønde Land, saa kan han beregne det ved den Priis, han byder ved Auctionen, og saa er han ikke udsat for de Chancen, der ligesaa godt kunne gaae imod ham som med ham.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 73 Stemmer.

Frederiksen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer.

Madsen: Det forekommer mig, at de Udtalelser, der ere fremkomne under denne Sags Behandling, deels navnlig have været rettede til den høitagtede Finanzminister, og deels have indeholdt specielle Anskuelser i Retninger, som ikke strengt taget vedkomme denne Lov, hvorfor jeg ikke finder, at der er stor Anledning til at nedsette et Udvalg i denne Sag. Efter min Anskuelse maae derfor de, som ønske at fremme denne Lov, stemme imod Nedsettelsen af et Udvalg.

Frederiksen: Jeg kan ikke vel vide, hvilke Endringsforslag det her er rigtigt at stille, uden at jeg har de nærmere Oplysninger om de forskjellige Skovdistricter, og jeg seer ikke, hvorledes jeg fuldstændigt skal kunne faae disse nærmere Oplysninger om Skovenes Bonitet, om Afsetningsforholdene, kort sagt, om alle de forskjellige Momenter, der her kunne gjøre sig gjældende, uden igjennem et Udvalg.

H. M. Peteresen: Ja, det kan jeg heller ikke vide; men da jeg for mit Vedkommende holder mig overbevist om, at der, hvilke Endringsforslag der end maatte fremkomme, ikke vil fremkomme Noget, som vil tjene til at forbedre Lovforslaget i væsentlig Grad, skal jeg slutte mig til den af min ærede Nabo tilvenstre (Madsen) fremsatte Betragtning, at man bør